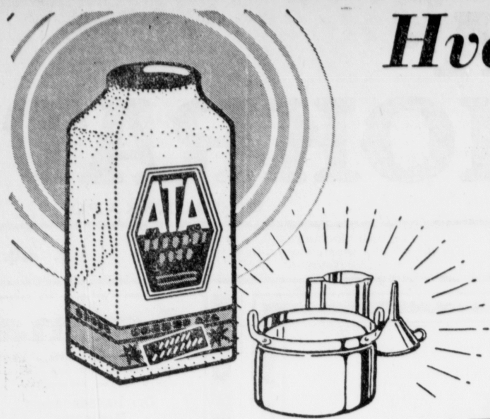

Dansk Arbejde

A 10 G 117

Hvad ATA loved'

har det holdt

Med ATA klarer du dig stolt!

Millioner af Husmødre Verden
over bruger kun Henkels ATA,
naar De skurer og pudser, fordi
ATA er hurtigt, effektivt og bil-
ligt i Brugen. — Hør et Raad:
Gør ligesaa!

Alt bliver som nyt med

ATA

ATA Henkels enestaaende Skurepulver

hvitimegin, er hann vrak. Hetta kemst av, at holið eftir hogg-
inum verður blóðlopið og kemur
at siggja grelligt, myrkt og ljótt
út, tá kalvín verður royktur.
Ænsast má eisini eftir, at hindin
millum tokurnar og oyra-
beinið ikki skalast.

Eingin fiskur kreivur so nógván
fs sum kalvín. Tað kemur av,
at hann er so tjúkkur og skal
hava nógván kulda fyri at vera
avkoldur.

Kalvín má altíð liggja við
hvitimegin upp. Tá hann verður
ísaður, mega búkholan og helst
tokurnar við fyllast við grovum
fsi.

Sendist kalvín í kossum, mega
kassarnir helst víga 100—150 kg.
Á Hullmarknaðinum er stódd-
skiljanin fyri kalva soleiðis:

Babies	0,7—1,1 kg
Small	1,1—6,4
Best size	6,4—13,0
Medium	16,0—32,0
Large	32,0 og har yvir.

Reyðspokan.

Reyðspokan er ein forholds-
vis dyrr fiskur, við hvørt uppi
í kalvaprísi. Hon verður krúv
við einum kuti frá líka oman-
fyri gotfjórðuna oman á skrá
móti ryggjabeininum. Innvolumin
má umhyggjulaiga takast út, og
búkholan má skolasat gullein.

Reyðspokan verður í ongum
tíffellum avhovað.

Sendist hon í kossum verður
hon ísað soleiðis:
Væl av fsi á botnin, so reyð-
spokan omaná, lagd á hall á
kant við hvitimegin upp eftir —
í at kalla ein vertikalan stilling
— so verður koyrt væl av fsi
omaná.

Kassastóddin eigur at taka
65—70 kg um veturin. Tað fer
meiri ísur til um summarið og
út á heystið, tá ikki eigur at
fara meiri enn 50—55 kg í hvønn
kassa.

Annar fladfiskur sum sand-
flundra, skrubba, piggar, tung-
var handferst og ísað sum reyð-
spokan. Tunguna kann ein
kortini kryvja við einum líflum
kúti hvitimegin.

Á Hullmarknaðinum er stódd-
skiljanin soleiðis fyri reyðspóku:

Small	0,2—0,4 kg
Middles	0,4—0,6
Medium	0,4—0,9
Best size	0,9—1,1
Large	1,1 og har yvir.

Hýsa:

Chats undir	0,2 kg
Large chats ca.	0,1—0,3
Big smalls Kits	0,2—0,7
Middl. Gibbers	0,7—1,1
Large middles	1,1—1,6
Jumbos	1,6 og har yvir.

Torskur:

Small codlings undir .	0,9 kg
(lítið og einki verdur)	
Codlings	0,9—2,0
Sprags	2,3—3,6
Cod	3,6 og har yv.

Laxur:

Medium	3,6—7,7 kg
Best medium	3,6—6,3
Large	8,2 og har yv.
Sil, Grills	3,2 og har un.

Fiskur sum háur, skota, há-
kelling hava Føroyingar vanliga
tveitt burtur. Hesi sløginu kunna
til tíðir fáa nóg so góðan pris,
og eiga tí fiskimenninir eisini at
taka tey við.

Háurin selist best í London
og verður skrallaður og avhovað-
aður, hann skrallast eina best á
fylgjandi hátt:

Hovdið verður krókt á ein
seym, krók, eitt kut runt um
hálsin, sterturin skorin av, eitt
kraftugt ripp í skraðuna, og hon
er av.

Hann ísað soleiðis:

Eitt gott lag av fsi á botnin.
Á fsi verður hin skrallaði
háurin so lagdur við perga-
mentspapíri breiddum undir og
yvir sær. Omaná verður koyrt
væl av fsi. Fiskurin í háunum
skal vera reyður, nertur hann
við fsi, bliknar hann.

Tindaskota selist heil og sund-
irskorin. Hon skerst sundir so-
leiðis: hovdið og kroppin frá
veingjunum, ið kortini eiga at
verða fastir saman við geisl-
anum, ið veingirnir sita á.
Londonmarknaðurin vil bert
hava veingirnar. Skrallaður háur
og skotuveingir fáa besta prisin
á Londonmarknaðinum.

Skotan má ísað við tað sama,
hon er veidd. Biðar ein við at
ísa hana, fær hon ein amoniak-
rák, ið ger hana óseljulaiga.

Steinbitur kann við hvørt vera
í betri prisi enn torskur, liggur
annars í virði javnt við »spragse».

Brosma og reyðfiskur eru
vanliga ikki í høgum prisi, men
keypast kortini.

Minnist til, at næstan alt — í
hvussu er alt sum vit vanliga
veiða — verður keypt á fersk-
fiskamarknaðinum, tí eigur fiski-
maðurin at taka alt við og einki
tveita burtur.

Ein blandað last, nakað av
hvorjum slagi, hevur hitt besta
útlitið fyri einum góðum úrslitið.

Vegurin er at gera seg út til
íkkí bert at veiða torsk, men
eisini at veiða flest møgulig
onnur fiskasløg.

P. M. Dam.

Told-Taarer.

»Hvad hjælper det, du græder,
det gavner ingen Steder.»

Der bliver et Toldvalg i Aar,
siges der, og der er ogsaa meget
der taler for, at saadan vil det
nok komme til at forholde sig,
i hvert Tilfælde kommer en Del
af Valgagationen at dreje sig
om Toldspørgsmaalet.

Hvordan Vælgerne kommer
til at stille sig til Toldspørgs-
maalet, er ikke saa nemt at af-
gøre. Sambandspartiet erklærer
sig som afgjort Fjende af alt,
hvad der hedder Told; men
mærkeværdig nok, dog har Sam-
bandspartiet været med til at
indføre mange af de gældende
Toldsatser, og har sidenhen ikke
gjort det mindste for at fælle Tol-
den fjernet. Sambandspartiet er
altsaa medansvarlig for, at vi
overhovedet har toldpligtige Va-
rer. Lagtingsmand Johan Poul-
sen erklærede, at Sambandspar-
tiet gik med til Toldforhøjelser,
fordi det var nødvendigt for at
imødekomme alle de mange
forskelligartede Krav, der ind-
kom til Lagtingets Kasse.

Et saadant Standpunkt er for-
saavidt klart nok; men lyder det
ikke som en Parodi, naar der
nu fra samme Side anføres de
mest utrolige Argumenter mod
Toldsystemet?

Kan det opfattes som et glæ-
deligt Tidens Tegn, at Sambands-
partiet er gaaet over Stag? —

Sambandsvælgere, ligesaa vel
som andre Vælgere, andrager
Lagtinget om finansiell Støtte til
Landbrug, Veje, Landingssteder,
og disse Mænd er vel klar over,
at Lagtinget ikke kan stampe
Penge op af Jorden. Hvor skal
saa Pengene komme fra? — Ja
man har vel Lov til at spørge.
Skat til Lagtinget kan vi ikke
betale, Told skal vi ikke have,
Landhandel med Kul og Salt
o. s. v. ikke Tale om; men det
offentlige skal alligevel hjælpe.

At der ikke er for 2 Øre Logik
i disse Sambandsbetragtninger,
kan jo enhver se. Det siger sig
selv, at man ikke kan forlange,
at det offentlige skal hjælpe i
disse daarlige Tider, og saa sam-
tidig sætte en Stopper for, at

Lagtinget kan faa forøgede Ind-
tægter. Forøgede Indtægter til
Lagtinget, er ensbetydende med
forøgede Tilskud til Veje,
Broer m. m. m.

Hvis Sambandspartiet virkelig
vilde noget for det færøske Er-
hvervsliv, saa havde Sambands-
partiet gaaet andre Veje end
Toldvejen, men Sandheden er
den, at Sambandspartiet ved sin
Holdning gaar ingen Veje. Man
fristes derfor til at tro, at Sam-
bandspartiet af principielle
Grunde ikke vil være med til at
gennemføre noget. En saadan
Erklæring er bl. a. fremkommet
fra A. Samuelsen i Lagtings-
samlingen 1930, da Lagtings-
monopol paa Tobak var til Be-
handling. Det nytter ikke stort
evig og altid at raabe op om,
hvor uretfærdig Told er, hvor
haardt den rammer o. s. v., og
saa ikke være med til at gen-
nemføre en Ordning udenom
Tolden.

Lad os bare komme bort fra
Tolden, men lad os endelig ikke
sidde med Hænderne i Skodet
og jamre om al den Elendighed,
der findes her i Verden, den
holdes ikke paa Afstand ved
Graad.

Streymur.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Andras Sámalsson

er valdur til lim í fólkatings-
nevndini viðvíkjandi tí danska
fiskivinnubankanum. Hevði
hann kunna fingið »vinstra» á
glið í hesum máli, hevði hann
gjørt eina góða ger móti Dansk-
inum.

Fráhaldsarbeiðið.

Í gjárskvöldið er í Sandavági
stovnað ein stova av N. I. O. G. T.
Hon er skýrd »Vakhús» og
hevur nr. 562. Stovan byrjar
við o. u. 40 limum.

Kvoldskemtani

norska fór fram sunnukvöldið.
Har var væl av fólk, ið vóru
heppin at fáa fult virði fyri
peningin. Torvald Tu læs
»janngangin», ið var ein vokur
heilsa til Føroyar frá skaldinum.
Meðan spelið hjá harra Stange-
land var heilt frálíkt, so galti

Vindeygir, hurðar og listar

Gott og bíligt arbeiði.

Hugo Øster's Maskinsniðkari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

skelluláturin gjognum allan
salin, tá ið Torvald Tu læs upp.
Eisini sang hann skemtuvísur,
ið fingi fólk at læa av hjarta.
Frálíkt kvöld.

En Landsretsdom.

Som det vil være alle interes-
serede bekendt, har der hersket
Uenighed om hvorvidt Havne-
udgifterne for Fiskerskibe, der
anløber islandske Havne, bør
betales af Rederiet alene eller
være en Fællesudgift for alle
interesserede Parter. (Det bemær-
kes at den mellem Organisation-
erne indgaaede Overenskomst,
Forhøringskontrakten, fastsætter
at Rederiet afholder alle Drifts-
udgifter). For at fælle denne Sag
afgjort en Gang for alle, lod
Føroya Fiskimannafelag anlægge
Sag mod eet Rederi. Sagen
indeholdt desforuden nogle an-
dere Spørgsmaal. Den 31. Decem-
ber 1930 faldt Dommen for
Færøernes Ret, hvorefter Fiske-
ne domtes til at deltage i Havne-
udgifterne; men da samme Dom
paa andre punkter gik Rederiet
imod, lod dette Sagen i sin
Helhed indanke for Landsretten.
Den 29. Oktober i Aar faldt
der Dom i Sagen for østre
Landsret hvorefter Rederiet
alene skal betale Havneudgifterne.
Det Stykke af Dommen, der
vedrører Havneudgifterne, lyder
saaledes:

»Paa den anden Side findes
det med Hensyn til Spørgs-
maalet om, hvorvidt de
indstevnte skal deltage i den
i Dommen omhandlede Havne-
afgift ikke godtgjort, at saadan
Pligt paahviler dem, hvorved
bemærkes, at de indstevnte
for Landsretten har oplyst, at
nævnte Afgift ikke er en Va-
reafgift; men en ren Tonnage-
afgift pr. Sæson, der erlægges,
naar en fremmed Kutter første
Gang i Sæsonen anløber is-
landsk Havn. Den maa derfor
formodes at henhøre under
de Driftsudgifter, som ifølge
ovennevnte Kontrakt paahvi-
ler Appellanterne. Som Følge
heraf vil Appellanterne paa
dette Punkt have at refundere
de indstevnte et Beløb, som
efter deres Paastand udgør
58 Kr. 08 Øre.»

Om Sagen hermed er endelig
afgjort, afhænger af, om Redes